

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Sžr/144/2014
Identifikačné číslo spisu:	1013200992
Dátum vydania rozhodnutia:	27.04.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Adamcová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1013200992.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Adamcovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Zdenky Reisenauerovej v právnej veci žalobkyne: O.T., bytom Q. zastúpenej JUDr. Janou Ondrášikovou, advokátkou so sídlom Bernolákova 12, Levice, proti žalovanému: Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky, Dobrovičova 12, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1974/2013-430 z 11. apríla 2013, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/141/2013-60 z 30. júla 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/141/2013-60 z 30. júla 2014 **p o t v r d z u j e**.

Žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) napadnutým rozsudkom č. k. 2S/141/2013-60 z 30. júla 2014 podľa ust. § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1974/2013-430 z 11. apríla 2013, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie Obvodného pozemkového úradu v Nitre č. 2013/064-2/MM z 13. februára 2013, ktorým nevyhovел námietke žalobkyne z 22. novembra 2012 ako vlastníčky proti projektu pozemkových úprav, resp. výpisu z rozdeľovacieho plánu v projekte pozemkových úprav v katastrálnom území Q.. Zároveň neúspešnej žalobkyni nepriznal náhradu trov konania v zmysle ust. § 250k ods. 1 O.s.p.

Krajský súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia v prvom rade zaoberal perfektnosťou napadnutého rozhodnutia. V tejto súvislosti uviedol, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je rozhodnutím vydaným v správnom konaní, na ktoré sa vzťahuje správny poriadok. Všeobecne uviedol, že perfektnosť rozhodnutia akéhokoľvek správneho orgánu, teda i žalovaného, spočíva v tom, že je vydané v písomnej forme príslušným orgánom, v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, pričom musí

vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci, musí obsahovať náležitosti určené všeobecnou právnou úpravou a náležitosti ustanovené osobitnými právnymi predpismi. Krajský súd skonštatoval, že obe rozhodnutia správnych orgánov v predmetnej veci obsahujú predpísané zákonné náležitosti, súčasťou ich odôvodnení je právne posúdenie veci, t.j. konkrétny odkaz na príslušný právny predpis, z ktorého správny orgán vo výrokovvej časti vychádzal a z ktorého vyvodil svoje právne závery. Tieto rozhodnutia sú dostatočne podložené i presvedčivé na to, aby ich bolo možné preskúmať v konaní pred správnym súdom.

Ďalej skonštatoval, že z rozhodnutia Obvodného pozemkového úradu v Leviciach č. 2005/001171, P 2005/00913 z 1. júna 2005 jednoznačne vyplýva, že boli nariadené pozemkové úpravy k nehnuteľnostiam v katastrálnom území Q., pričom cieľom vypracovania projektu bolo racionálne priestorové usporiadanie pozemkového vlastníctva v tomto katastrálnom území a ostatného nehnuteľného poľnohospodárskeho majetku s ním spojeného v súlade s požiadavkami a podmienkami ochrany životného prostredia a tvorby územného systému ekologickej stability, funkciami poľnohospodárskej krajiny a prevádzkovo-ekonomickými hľadiskami moderného poľnohospodárstva. V odôvodnení predmetného rozhodnutia je uvedené, že v rámci prípravného konania sa preukázalo, že uskutočnenie pozemkových úprav v tomto katastrálnom území je účelné a opodstatnené vzhľadom na vysokú rozdrobenosť pozemkov, veľký počet spoluvlastníckych vzťahov, nízku aktuálnosť operátu katastra nehnuteľností a neprístupnosť pozemkov.

Vo vzťahu k nesúhlasu žalobkyne s rozdelením pozemku o výmere 2,51 ha z dôvodu jeho užívania krajský súd uviedol, že žalobkyňa tento pozemok dostala na základe dohody s bývalým Štátnym majetkom Šahy, pričom toto užívanie nebolo nariadené na základe v tom čase platného ustanovenia § 15 ods. 2 zákona č. 330/1991 Zb. o urýchlennom usporiadaní vlastníckych a užívateľských pomerov na čas do schválenia projektu pozemkových úprav, kedy šlo o dvojstranný vzťah medzi bývalým Štátnym majetkom Šahy a žalobkyňou ako vlastníčkou. Predmetná dohoda so žalobkyňou však stratila platnosť dňom 21. augusta 2008, kedy bol štátny majetok Šahy v likvidácii vymazaný z obchodného registra.

V súvislosti s námietkou žalobkyne, že prvostupňový správny orgán ju pred vyhotovením projektu neoboznámil s tým, kde a ako dôjde k vymeraniu pozemkov, krajský súd skonštatoval, že žalobkyňa bol dňa 7. decembra 2009 doručený Návrh zásad pre umiestnenie nových pozemkov, na základe ktorých sa vyhotovuje návrh rozdeľovacieho plánu. Návrh umiestnenia nových pozemkov bol so žalobkyňou prerokovaný dňa 2. decembra 2011, avšak žalobkyňa zápisnicu z prerokovania odmietla podpísať a na telefonické urgencie nereagovala.

Krajský súd zároveň poukázal na zistenia žalovaného v doplnovacom konaní uskutočnenom dňa 9. apríla 2013, z ktorého je zrejmé, že náhradný pozemok vo výmere 2,51 ha pridelený žalobkyňi, bol umiestnený aj na pôvodných pozemkoch - parcely č. 1353/2 a 1356/2, na ktorých má spoluvlastnícky podiel vo výmere 929 m². Je potrebné zdôrazniť, že zmenou polohy pozemku v konaní o pozemkových úpravách pri deklarovaní výmery, na ktorej poberateľ hospodári, nie je ohrozené poberanie priamych podpôr v dotačnom systéme. V rozdeľovacom pláne pri umiestňovaní nových pozemkov bol navrhnutý nový pozemok parc. č. 2544 o výmere 2 0232 m² v lokalite jej pôvodných pozemkov intenzívne poľnohospodársky využívaných na hranici zastavaného územia obce s ohľadom na druh pozemku a spôsob využívania pozemkov ostatných vlastníkov a užívateľov.

Krajský súd sa stotožnil s argumentáciou žalovaného, že za daných podmienok, kedy je celková výmera obvodu projektu pozemkových úprav 1784 ha a konanie s ním súvisiace zahŕňa mnohopočetných účastníkov konania - 827, z toho 494 známych, nie je objektívne možné, aby žalovaný v plnom rozsahu akceptoval požiadavky všetkých účastníkov konania. Po oboznámení sa s výpisom z registra pôvodného a nového stavu mal súd za preukázané, že rozdiel výmer pôvodného a nového pozemku je - 299,53 m², rozdiel hodnôt je - 440,58 eur, čo je v súlade s § 11 ods. 4, 5 zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o pozemkových úpravách“) a zásadami umiestnenia nových pozemkov.

Záverom krajský súd uviedol, že vychádzajúc z pripojeného administratívneho spisu dospel k záveru, že námietky žalobkyne uvedené v žalobe nie sú takými námietkami, s ktorými by sa už žalovaný vo svojom rozhodnutí dostatočne nevysporiadal. Tieto námietky preto nemohli obstať ani v súdnom konaní. Žalovaný v konaní dostatočne zistil skutkový stav veci a vyvodil z neho správne právne závery. Hodnotením zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu súd nezistil logické, vecné ani právne pochybenia. Postup žalovaného, ako aj preskúmané rozhodnutie boli v súlade so zákonom, a preto súd žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. a v konaní neúspešnej žalobkyne právo na ich náhradu nepriznal, rovnako ani žalovanému, ktorý podľa ustálenej judikatúry nemá v takomto prípade právo na náhradu trov konania.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie. Žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v zmysle ust. § 250ja ods. 3 O.s.p. zmenil tak, že zruší napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vracia mu vec na ďalšie konanie. Žalobkyňa v podanom odvolaní poukázala na dôvody uvedené v žalobe a vo svojom stanovisku k vyjadreniu žalovaného k žalobe. Odvolaním tiež spochybnila skutočnosť, že podľa výpisu z registra nového stavu jej bolo navrhnutých 18 pozemkov (z toho 2 pozemky do výlučného vlastníctva) o celkovej výmere 29.815,17 m² ornej pôdy, viníc, trvalých trávnych porastov a lesných pozemkov, pretože inak by sa nedomáhala svojich práv. Ďalej uviedla, že ako vlastníčka pri poslednom ústnom jednaní žiadala, aby jej poľnohospodárske pozemky boli ponechané v celosti, nakoľko dúfala, že scelenie podľa § 1 ods. 2 zákona o pozemkových úpravách súvisí s novým usporiadaním právnych pomerov. Podľa názoru žalobkyne tak nedošlo k vydaniu spravodlivého rozhodnutia a preto žiadala vykonanie dôkazov nevyhnutných na preskúmanie napadnutého rozhodnutia. Zdôraznila, že prvostupňový správny orgán ju pred vyhotovením projektu neoboznámil s tým, kde a ako dôjde k vymeraniu pozemkov písomne, len telefonicky. Zároveň spochybnila rozdiel v hodnote pôvodných a nových pozemkov vo výške 440,58 Eur.

III.

K podanému odvolaniu sa vyjadril žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení z 24. novembra 2014, v ktorom uviedol, že žalobkyňa v podanom odvolaní neuviedla žiadne nové dôvody. Podľa názoru žalovaného dôvody odvolania sú nejasné a vo všeobecnej rovine, tak isto tvrdenia nie sú podložené relevantnými dôkazmi a ide výlučne o názor a pocity žalobkyne. Konajúci senát pri vydávaní rozsudku v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku dostatočne preskúmal a posúdil skutkový stav, všetky relevantné dôkazy, právnu stránku sporu a vydal rozsudok v súlade so všetkými hmotnoprávnymi ako aj procesnými normami.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „odvolací súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá a § 212 ods. 1 O.s.p.), pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobkyne, uvedenými v opravnom prostriedku a či z takto vymedzeného rozsahu správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného a po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 < O.s.p.) a ide o rozsudok, proti ktorému je podanie odvolania prípustné (§ 202 < O.s.p.) dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nemožno priznať úspech.

Odvolací súd o odvolaní rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O.s.p.,

keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p., v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 247 ods. 1 <. O.s.p. sa v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, postupuje podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku - „Rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov“.

Podľa § 250i <. O.s.p. pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Z obsahu administratívneho spisu odvolací súd zistil, že rozhodnutím Obvodného pozemkového úradu v Leviciach č. 2005/001171 P 2005/00913 z 1. júna 2005 boli v katastrálnom území Q. nariadené pozemkové úpravy. Voči výpisu z rozdeľovacieho plánu projektu pozemkových úprav podala žalobkyňa na obvodný pozemkový úrad námietku, ktorá bola prerokovaná podľa § 13 ods. 4 zákona o pozemkových úpravách dňa 10. januára 2013. Výsledkom jej prerokovania bolo rozhodnutie Obvodného pozemkového úradu v Nitre č. 2013/064-2/MM z 13. februára 2013, ktorým námietke žalobkyne nebolo vyhovené. Proti tomuto rozhodnutiu podala žalobkyňa odvolanie, ktoré žalovaný rozhodnutím č. 1974/2013-430 z 11. apríla 2013 zamietol a potvrdil rozhodnutie obvodného pozemkového úradu. Krajský súd v Bratislave žalobu žalobkyne zamietol.

Podľa § 11 ods. 1 zákona o pozemkových úpravách patrí vlastníkom pozemkov za pozemky podliehajúce pozemkovým úpravám vyrovnanie zodpovedajúce hodnote ich pozemkov a trvalých porastov, ktoré sa na nich nachádzajú; vyrovnanie patrí aj vlastníkom spoluvlastníckych podielov, pričom obvodný pozemkový úrad musí zohľadniť úbytky pre spoločné zariadenia a opatrenia podľa § 12 ods. 7.

Podľa § 11 ods. 2 zákona o pozemkových úpravách, vyrovnanie sa poskytuje vlastníkom pozemkov a vlastníkom spoluvlastníckych podielov na iných pozemkoch (ďalej len "nový pozemok"). Obvodný pozemkový úrad pri výbere nových pozemkov prihliada na prevádzkovo-ekonomické pomery všetkých účastníkov a na okolnosti, ktoré ovplyvňujú využívanie, zhodnocovanie a výnos z pozemkov. Prihliada sa najmä na prírodné podmienky, vhodnú organizáciu pôdneho fondu jednotlivých poľnohospodárskych podnikov, lesných podnikov a hospodárskych subjektov, pomer jednotlivých druhov pozemkov 7) (kultúr) v obvode pozemkových úprav, vlastnosti a bonitu jednotlivých pozemkov, záujmy ochrany životného prostredia, územnoplánovaciu dokumentáciu.

Podľa § 11 ods. 3 zákona o pozemkových úpravách, nové pozemky majú byť svojím druhom, výmerou, bonitou, polohou a hospodárskym stavom primerané pôvodným pozemkom, pričom sa prihliada na výhody získané pozemkovými úpravami. Pri zmene druhu pozemku z dôvodov riešenia protieróznych opatrení a iných opatrení navrhnutých vo všeobecných zásadách funkčného usporiadania územia sa za pôvodný druh pozemku považuje navrhovaný stav. Nové určenie hodnoty takéhoto pozemku sa vykoná v rámci aktualizácie registra pôvodného stavu.

Podľa § 11 ods. 4 a 5 zákona o pozemkových úpravách, sú nové pozemky vlastníka primerané, ak rozdiel hodnoty pôvodných pozemkov a nových pozemkov vlastníka nepresahuje desať percent hodnoty pôvodných pozemkov vrátane pozemkov alebo ich časti potrebných na spoločné zariadenia a opatrenia. S písomným súhlasom vlastníka možno v jeho neprospech prekročiť prípustný rozdiel hodnoty nových pozemkov bez nároku na vyrovnanie v peniazoch. Nové pozemky vlastníka sú primerané, ak rozdiel výmery pôvodných pozemkov a nových pozemkov vlastníka nepresahuje desať percent výmery

pôvodných pozemkov vrátane pozemkov alebo ich časti potrebných na spoločné zariadenia a opatrenia. S písomným súhlasom vlastníka možno v jeho neprospech prekročiť prípustný rozdiel výmery nových pozemkov bez nároku na vyrovnanie v peniazoch.

Podľa § 11 ods. 18 zákona o pozemkových úpravách, prerokuje obvodný pozemkový úrad s vlastníkom jeho návrhy a požiadavky na určenie nových pozemkov. Podľa výsledkov prerokovaných pravidiel uvedených v odsekoch 2 a 3 a podľa schválených všeobecných zásad funkčného usporiadania územia v obvode pozemkových úprav a miestnych podmienok obvodný pozemkový úrad dohodne so združením účastníkov zásady na umiestnenie nových pozemkov.

Podľa § 11 ods. 23 zákona o pozemkových úpravách, sú zásady na umiestnenie nových pozemkov platné, ak s nimi súhlasia účastníci, ktorí vlastnia najmenej dve tretiny výmery pozemkov, na ktorých sú povolené alebo nariadené pozemkové úpravy. Zásady sa zverejnia verejnou vyhláškou a doručia známym vlastníkom do vlastných rúk. Za súhlas sa považuje aj to, ak vlastník nepodá námietku alebo námietka je neopodstatnená.

Podľa § 219 ods. 1 <. a <. O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne a ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

V preskúvanom prípade sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s rozhodnutím krajského súdu a v podrobnostiach na jeho správne závery odkazuje. Žalobkyňa v podanom odvolaní neuviedla námietky, s ktorými by sa krajský súd už nevysporiadal. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia dáva odvolací súd do pozornosti len nasledovné skutočnosti.

K námietkam žalobkyne, že cieľom projektu pozemkových úprav je vymerať žalobkyni inú poľnohospodársku pôdu, ktorej bonita podľa jej názoru nesúhlasí s bonitou pôvodných pozemkov, nakoľko namiesto ornej pôdy je les, odvolací súd uvádza, že správny orgán postupoval v zmysle ustanovení § 11 ods. 3, ods. 4 a ods. 5 zákona o pozemkových úpravách, ktoré stanovujú podmienky primeranosti pozemkov. Nové určenie hodnoty navrhovaných pozemkov sa vykonáva v rámci aktualizácie registra pôvodného stavu. Ako vyplýva aj z cit. zákonných ustanovení, nové pozemky sú primerané, ak rozdiel hodnoty pôvodných pozemkov (6.815,85 Eur) a nových pozemkov vlastníka (6.375,27 Eur) nepresahuje 10% hodnoty pôvodných pozemkov vrátane pozemkov alebo ich častí potrebných na spoločné zariadenia a opatrenia. Druhou podmienkou je, aby rozdiel výmery pôvodných pozemkov (30.114,70 m²) a nových pozemkov vlastníka (29.815,17 m²) nepresahoval 10% výmery pôvodných pozemkov vrátane pozemkov alebo ich častí potrebných na spoločné zariadenia a opatrenia. V danom prípade obe tieto podmienky boli splnené, keď rozdiel vo výmere a v hodnote pôvodných a nových pozemkov nepresahuje stanovených 10% z výmery a z hodnoty pôvodných pozemkov vrátane pozemkov alebo ich častí potrebných na spoločné zariadenia a opatrenia. Odvolací súd konštatuje, že nové pozemky zahŕňajú okrem viníc, trvalých trávnatých porastov a lesných pozemkov aj ornú pôdu. Z výpisu z rozdeľovacieho plánu, ktorý bol žalobkyni doručený dňa 14. novembra 2012 vyplýva, že žalobkyňa nadobúda 18 parciel o výmere 29.815,17 m², ktoré boli presne špecifikované s uvedením čísla parcely, výmery parcely, druhu pozemku, spôsobu užívania pozemku, čísla projekčného bloku, čísla listu katastrálnej mapy, hodnoty pozemku, s uvedením vlastníckeho podielu s jeho výmerou a hodnotou, preto jej námietka o spochybnení tejto skutočnosti nemá opodstatnenie.

Vzhľadom na vyššie uvedené sa odvolací súd stotožnil so záverom krajského súdu, podľa ktorého boli pri tvorbe rozdeľovacieho plánu dodržané zásady umiestnenia nových pozemkov a podmienky primeranosti podľa zákona o pozemkových úpravách.

Zároveň odvolací súd dodáva, že cieľom pozemkových úprav v zmysle zákona o pozemkových úpravách nie je drobenie pozemkov, ale naopak sceľovanie rozdrobených parciel do ekonomickejších celkov, v dôsledku ktorých vlastníkom parciel zaniká vlastníctvo voči dovtedajším drobným parcelám a

stáva sa vlastníkom novo vymeranej ucelenej plochy tak, ako to vyplýva z konania správnych orgánov v danom prípade. Správne orgány postupovali v súčinnosti so žalobkyňou, v konaní jej poskytli dostatočný časový priestor na vyjadrenie svojich požiadaviek a s prihliadnutím na veľký počet vlastníkov parciel, ktoré boli predmetom sceľovania a ich rozdrobenosť, boli k žalobkyni ústretové.

Vzhľadom na to, že sa krajský súd vo svojom rozsudku vysporiadal so všetkými námietkami žalobkyne, uvedenými v podanej žalobe, pričom žalobkyňa v odvolacom konaní neuviedla žiadne nové námietky, s ktorými by sa už nevysporiadali správne orgány alebo krajský súd vo svojich rozhodnutiach a v odvolacom konaní nevyšli najavo ani žiadne také nové skutočnosti, s ktorými by bolo potrebné sa osobitne zaoberať, sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, odvolaniu žalobkyne nevyhovel a napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/141/2013-60 z 30. júla 2014 podľa § 219 ods. 1 <., <. O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 <. veta druhá O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 <. O.s.p. v spojení s § 224 <. ods. 1 O.s.p. a § 246c <. O.s.p. tak, že v konaní neúspešnej žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.